

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius , Museum Tusculanum, 1986, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967578816.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

En gladere og Behageligere god Morgen end den Hiertet ønsker min B- kan der ikke findes. Hvor høyligen vilde det glæde mig, om det i mindste Maade kunde Bidrage noget der til, at jeg siiger den kiere I- at hans D- har sovet bedre i Nat end i de sidste 7 til 8te Nætter. Hosten var bedre, og i Følge deraf er Hoved Pinen ikke meget stærk endnu, Lidet siger intet, man skal Lide noget i denne Onde Verden. Jmidlertiid er Kroppens Onde dog et Blot Jntet imod Sielens, og end og dette er Blevet mindre, den har smagt en Art af Glæde igien ved et nyt Beviis paa min Vens kierlige Erindring. Men hvorfor vælger De stedse noget, som den elskede Haand det kommer fra ikke kan give sin store Værd eller veed De med Overbeviisning, at det mindste med det største fra Dem, er Lige vigtigt og kiert for mit ømme Hierte? *Million* Tak for Kysset og Hilsenen De sendte mig med min Broder, min Siel trængte til den, der var overmaade nedslagen, og De maae selv slutte, hvor vigtigt det var mig naar iblandt de mange quælende Sorger, der trykke min Barm, den, at troe at finde at min inderlig elskede I- ikke tænkte saa Vel om sin D- som hun fortiente, opslugede saaledes alle de andre, men paa saa trykkende en Maade, der neppe tillod mig at 40 sandse. Gud! for alle de Taare jeg har fældet i en Tiid af Otte Dage! Hvor umagede jeg mig ikke for at holde Dem tilbage og hvor lidet stod det i min Magt, og ved den Leylighed har jeg følet en Besværlighed foraarsaget af Graaden, som hidindtil var mig ubekiendt, ihvor meget jeg end havde grædt i mine Dage. Da de imod min Villie frembrydende Taare, hindrede mig fra at sye, saa vilde jeg standse, eller forkorte Virkningen af Dem, og tørrede derfor saa ideligen og fast mine Øyne, at jeg gned Huden af det høyre Øye Laage, og fik Saar paa det. Det er ingen Griller, men noget De sagde mig den sidste Gang De var hos mig, der har voldet min Siel saa megen Angst og som allene kan fordrives ved at høre af Dem selv, hvor før og af hvad Aarsag Deres Hierte var saa langt fra Deres Læber ved at tale med en Veninde, hvis Hierte og Lønligste Tanke stedse Ligger Blot og Bart for Dem, og som for ikke at give Dem Anledning til at være uoprigtig, aldrig spørger, aldrig fritter, men Lader sig nøye med hvad min Ven vil sige eller fortie, og til denne Beskedne Veninde, siger De af egen Drift uden mindste Tilskyndelse noget, som De ikke kunde meene det mindste med. Kan De nægte, at det maae smerte et Hierte, som mit? Men saa Bitterlig, som det end krænker mig, saa er De dog min Siel Ligevær mit høyeste og eneste Jordiske Gode, til 41 hvis Vel Liv og Blod stedse med Glæde Blev givet af Deres hengivne D-